

Wielki Łęg Obrzański PLB300004

Obszar ten zatwierdzono w 2004 roku. Powierzchnia całkowita ostoi wynosi 7 539,98 ha, z czego niewielka część znajduje się w zasięgu terytorialnym Nadleśnictwa Grodzisk.

Grunty administrowane przez nadleśnictwo zajmują w obszarze powierzchnię 143,58 ha - 1,90% powierzchni ostoi (oddz. 45, 46, 46A, 46B, 46C obręb Rakoniewice).

Obszar posiada plan zadań ochronnych ustanowiony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 27 stycznia 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Wielk. 2016, poz. 998).

Ostoja ptaków o randze europejskiej (E 34) obejmuje w N-ctwie fragment doliny Obry. Dolina ta jest mozaiką łąk, bagien, lasów zalewowych, potorfi oraz lasów mieszanych. Jest ona pocięta siecią kanałów i rowów. Znaczna część terenów ostoi jest intensywnie uprawiana (ok. 77% ogólnej pow.), głównie w formie użytków zielonych (łąki i pastwiska).

Przedmiotami ochrony (wg stanu na 2017-02) w obszarze są 2 gatunki ptaków: kulik wielki *Numenius arquata* (A160) i siewka złota *Pluvialis apricaria* (A140).

Wartość przyrodnicza i znaczenie:

Według SDF-u w obszarze tym występuje co najmniej 17 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 7 gatunków z Polskiej Czerwonej Listy. W okresie lęgowym obszar zasiedla kulik wielki (około 4% populacji krajowej), oraz co najmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków: błotniak zbożowy, kania czarna i kania ruda. W stosunkowo wysokiej liczebności występują bocian biały oraz pustułka (około 1% populacji krajowej).

Największym zagrożeniem dla zachowania ostoi jest dalsze osuszanie jej terenów oraz zaprzestanie wykaszania łąk.

Podczas inwentaryzacji ornitologicznej obszaru przeprowadzonej na potrzeby planu zadań ochronnych na gruntach nadleśnictwa i w zasięgu terytorialnym nadleśnictwa nie stwierdzono występowania przedmiotów ochrony obszaru. Rewiry kulika wielkiego oraz obszary występowania siewki złotej znajdują się poza zasięgiem terytorialnym nadleśnictwa.

Inwentaryzacja ornitologiczna wykazała jedynie stanowisko żurawia (46Bh) oraz ślady wydry w sąsiedztwie oddz. 46Ab.